

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

III. Probatur Prophetiae Joëlis γνησιότης & antiquitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

DE PROPHETIA JOËL.

I. Disputatur de Joële. II. Proponitur nostra opinio de etate Joëlis. III. Probatur Prophetia Joëlis *novitas & antiquitas*. IV. Refelluntur argumenta Adversariorum. Primum argumentum. V. Secundum argumentum

Disputatur de Joële:
Epiph. de vit. proph.
Doroth. de vit. Proph.

I. **O**SEAM sequitur Joël: de cujus patria & tribu quamvis parum inter Ebræos conveniat, Rubenitam tamen facit Pseudo-Epiphanius, ex agro Bethor, vel, ut alii legunt, Bethoron. Dorotheus scribit, *Bethomeron*. Bethoron locus est in tribu Ephraimitica. Id si sequamur, Rubenita oriundo fuerit, Bethoronensis natalibus. Quid si legamus, *Betharan*? quo nomine dictus fuit locus tribus Gaditicæ, Rubeniticæ propior: vel *Bethnemra*; Gaditicæ item tribus: vel *Bethabara*, vel *Beelmeon*, quæ trans Jordanem in Rubenitica tribu sita fuere? Lectoris arbitrium esto. Controverfia quoque ipsius est ætas: nam quod regnum Juda prædictionibus suis perstringat, Israëliti vero regni profus non meminerit, hinc nonnullos ea incescit opinio, post expugnatam à Salmanasare Samariam, & excisum Israëlitis regnum, futura prædixisse Joëlem, Manasse videlicet inter Judæos regnante. Sic Seder Olam Rabba, & Zutha: sic Ebræi Doctores alii, ut legitur apud R. David Ganz; quos & Christiani aliquot subinde sectati sunt. At Abrabaniel Oseæ tempore vaticinatum eum statuit, sed ante Amosum; cum ab eo versu auspiciatus sit Amos Prophetiam, in quo suam Joël concluderat; isto nimirum: *Dominus de Sion rugiet*. Quæ Rabbinica ratiocinatio est, hoc est stolidæ & ineptæ. Ad Jorami utriusque tempora referri à nonnullis discimus ex R. Salomone Jarchio, & ex Davidibus Kimchio & Ganzio. A Michæa Cabalam eum accepisse traditur in Juchasin. At Hieronymus in ea est sententia, quam Abrabanieli placuisse dixi: cujus hanc affert rationem, quod in Ebraicis codicibus Oseæ subnexus sit Joël, quibuslibetque autem Prophetarum libris temporis nota præfixa non est, hi ad ea sint tempora referendi, quæ in libro proximè præcedenti adnotata sunt. Ex incerta hac Joëlis ætate factum est, ut in codicibus Ebraicis, & Hieronymianis enarrationibus Oseam sequatur Joël, quartum vero inter duodecim Prophetas locum Græcæ ei editiones tribuant.

Proponitur nostra opinio de etate Joëlis.
Joël 1. 2, 3.

II. In hac dissensione meam quoque proponere conjecturam jus fasque est. Scriptum fuisse hoc vaticinium post decem tribuum deportationem, conjici potest ex his Joëlis: *Congregabo omnes gentes, & deducam eas in vallem Josaphat, & disceptabo cum eis ibi super populo meo, & hereditate meâ Israel, quos disperserunt in nationibus, & terram meam dividerunt, & super populum meum miserunt sortem*. Sin rem futuram, quasi præteritam, a Propheta, uti sæpe fit, enuntiatam fuisse respondeas, at altum præterea de Israëliti regno ejus silentium omnino nos persuadet excisum penitus tum fuisse: nec enim perversitatem Israëlitarum indictam prætermisurum fuisse verisimile est. Sed & ante hanc calamitatem diu vixisse puto, ita ut Oseæ ætati suppar fuerit, vel æqualis: ipse quippe Oseæ, ut dixi, Israëliti imperii excidium præcessit, eidemque superstes fuit. Omnem vero dubitationem tollunt hæc Hieronymi: *Perspicuum est prophetante Oseæ, Esaiâ, Joël, & Amos, & Abdia, & Jona, & Michæa, qui ὁῤῥογοὶ, id est contemporanei ejus fuerunt, regnum decem tribuum esse finitum*. Credibilius etiam id fiet, si Augustinum audimus, qui Joathanis regis Juda regno Joëlis ætatem adjungit. Itaque Oseæ coætaneus esse potuit Joël, sed hujus prophetia prophetiâ illius recentior fuit, ut pote post decem tribuum exilium scripta, quod illa præcessit. Qui ergo libri Joëlis habuerunt rationem, quartum ipsi locum assignarunt; qui Joëlis ipsius, Oseæ conjunxerunt.

Probatur Prophetia Joëlis novitas & antiquitas.
Joël 1. 1, 2, 10, & seq.

III. Antiquitati Joëlis suffragantur posteriores Propheta, qui in lucubrations suas transcriperunt in lignem hanc *ἰσχυρὸν*: *Canite tuba in Sion, ululate in monte sancto meo, conturbentur omnes habitatores terra; quia venit dies Domini, quia prope est dies tenebrarum & caliginis, dies nubis & turbinis*. Deinde: *Sol & Luna obtenebrati sunt, & stella retraxerunt splendorem suum, & Dominus dedit vocem suam ante faciem exercitus sui: quia multa sunt nimis castra ejus, quia fortia & facientia verbum ejus: magnus enim dies Domini & terribilis valde, & quis sustinebit eum? Nunc ergo dicit Dominus: Convertimini in toto corde vestro. Nec multo post: Et erit post hac, effundam spiritum meum super omnem carnem, & prophetabunt filii vestri, & filie vestre, senes vestri somnia somniabunt, & juvenes*

vestri visiones videbunt. Sed & super servos meos & ancillas, in diebus illis, effundam spiritum meum. Et dabo prodigia in caelo & in terra, sanguinem, & ignem, & vaporem fumi. Sol convertetur in tenebras, & Luna in sanguinem, antequam veniat dies Domini magnus & horribilis. Et erit omnis qui invocaverit nomen Domini, salvus erit; quia in monte Sion, & in Jerusalem erit salvatio, sicut dixit Dominus. Inde manifesto prodierunt ista Sophonia: Dies ira, dies illa, dies tribulationis & angustiae, dies calamitatis & miseriae, dies tenebrarum & caliginis, dies nebulae & turbidinis, dies tubae & clangoris super civitates munitas, & super Angelos excelsos. Indidem & illa Jeremiae: *Vae, quia magna dies illa, nec est similis ejus, tempusque tribulationis est Jacob, & ex ipso salvabitur.* Tum: *Tu ergo ne timeas, serve meus Jacob, ait Dominus, neque paveas Israel, quia ecce ego salvabo te de terra longinqua, & semen tuum de terra captivitatis eorum, & revertetur Jacob, & quiescet, & cunctis affluet bonis, & non erit quem formidet.* Et haec Petri Apostoli in Actis: *Hoc est quod dictum est per prophetam Joel: Et erit in novissimis diebus, dicit Dominus, effundam de spiritu meo super omnem carnem: & prophetabunt filii vestri, & filiae vestrae, & juvenes vestri visiones videbunt, & Seniores vestri somnia somniabunt. Et quidem super servos meos & super ancillas meas, in diebus illis, effundam de spiritu meo, & prophetabunt: & dabo prodigia in caelo sursum, & signa in terra deorsum, sanguinem, & ignem, & vaporem fumi. Sol convertetur in tenebras, & Luna in sanguinem, antequam veniat dies Domini magnus & manifestus. Et erit, omnis quicumque invocaverit nomen Domini, salvus erit.* Quae postrema verba a Paulo etiam relata sunt.

Soph. 1. 11, 16.

Jer. 30. 7, 10.

Act. 2. 16, & seq.

Rom. 10. 11.

IV. Adversatur nobis Ebraeorum nonnullorum opinatio, Christianorum etiam quorundam calculo comprobata, qui Jorami regis Juda aequalem fuisse Joëlem putant hoc argumento, quod diram famem Judaeis instantem praedixerit; atque hanc ipsam famem esse aiunt, quae per septem annos Judaeam vexavit Jorami temporibus, quemadmodum narratur capite octavo libri quarti Regum. Ego vero res diversas perperam confundi aio: nam famem illam quae mortales hoc tempore afflixit, naturae vitio exortam esse certum est; quam vero penuriam annonae praedixit Joël, hostilium incurfionibus contractam esse constat.

Refelluntur argumenta Adversariorum. Primum argumentum.

V. Ad censuram quoque nostram revocandi sunt novitii quidam Scriptorum, Theodoretum sententiam persecuti, qui Joëlem Osee coævum statuit, uti re ipsa fuit; verum ea ducitur ratione, quam minime possum concoquere: paria quippe vaticinata ait utrumque, vastandam nimirum ab Assyriis & Babylonis Iraëliticam gentem, & in servitutem cogendam, & restituendam demum in libertatem. Quae sententia non rationibus expugnanda venit, sed sola libri Joëlis lectione, omniumque propemodum Interpretum suffragio obtinetur, cum disertis & saepius iteratis verbis designentur Hierosolyma, & regnum Juda; semel autem, ut videtur, Iraëlitica captivitas, idque obiter. Nam quid haec sibi volunt: *Periit sacrificium & libatio de domo Domini, luxerunt Sacerdotes ministri Domini.* Utri autem conveniunt Hierosolymae, an Samariae? Et ista: *Accingite vos, & plangite, Sacerdotes, ululate, ministri altaris: ingredi mini, cubate in sacco, ministri Dei mei: quoniam interiit in domo Dei vestri sacrificium & libatio. Sanctificate jejunium, vocate caetum, congregate senes, omnes habitatores terrae in domum Dei vestri.* Et mox: *Numquid non coram oculis vestris alimenta perierunt de domo Dei vestri, latitia & exultatio?* Deinde: *Canite tuba in Sion, ululate in monte sancto meo.* Tum: *Canite tuba in Sion, sanctificate jejunium, vocate caetum, congregate populum, sanctificate ecclesiam.* Et statim: *Inter vestibulum & altare plorabunt Sacerdotes ministri Domini.* Nec multo post: *Et filii Sion exultate, & letamini in Domino Deo vestro.* Praeterea: *In monte Sion, & in Jerusalem erit salvatio.* Adde & istud: *Cum convertero captivitatem Juda & Jerusalem; congregabo omnes gentes, & deducam eas in vallem Josaphat.* Et hoc quoque: *Et filios Juda, & filios Jerusalem vendidistis filii Graecorum.* Atque item illud: *Consurgant & ascendant gentes in vallem Josaphat.* Et id etiam: *Dominus de Sion rugiet, & de Jerusalem dabit vocem suam.* Item: *Et scietis quia ego Dominus Deus vester, habitans in Sion monte sancto meo, & erit Jerusalem sancta.* Deinde: *Per omnes rivus Juda ibunt aquae, & fons de Domo Domini egredietur.* Denique: *Judaea in aeternum habitabitur, & Jerusalem in generationem & generationem: & Dominus commorabitur in Sion.* Verius itaque Hieronymus: *Sanctus Joël apud Ebraeos post Osee ponitur: & sicut ibi sub nomine Ephraim ad decem tribus confertur vaticinium, quae vel Samaria, vel Israel saepe memorantur: sic in hunc Prophetam omne quod dicitur, ad tribum Juda, & ad Jerusalem pertinere credendum est, & nullam omnino Iraëlis, id est decem tribuum in hoc fieri mentionem.*

Secundum argumentum. Theod. Praef. in Joël.

Joël. 1. 9.

Joël. 1. 13, 14.

Joël. 1. 16.

Joël. 2. 1, 15, 17, 21, 22.

Joël. 3. 1, 6, 12, 16, 17, 18, 20, 21.

Hier. in Joël. 1. 1.

